

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความพร้อมทางสติปัญญาของ
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน : นางสาวพรนิมล นิสิตทินันท์พงศ์

ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต : สาขาวิชาประถมศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประสิทธิ์	มัลลาลอง	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ไพบลย์	อินโน	กรรมการ
อาจารย์ สุมาลี	คัมชัยสกุล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและการให้ความสำคัญ
ของผู้ปกครองที่มีต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 และศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การให้ความสำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อความพร้อมในการเรียนของ
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 กับความพร้อมทางสติปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 64 คน ซึ่งอยู่ในสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการ
เก็บข้อมูลได้แก่ 1) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู 2) แบบสอบถามการให้ความสำคัญของ
ผู้ปกครองที่มีต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน 3) แบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญา
วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ไบซีเรียล
และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ที่พบมากที่สุดคือ ลักษณะใช้เหตุผล รองลงมาได้แก่ ลักษณะใช้อำนาจบังคับ ลักษณะทะนุถนอมมากเกินไป และลักษณะปล่อยปละละเลย ตามลำดับ
2. การให้ความสำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกตามกลุ่มลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ปรากฏว่าผู้ปกครองที่อบรมเลี้ยงดูลักษณะใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ลักษณะใช้อำนาจบังคับ ลักษณะทะนุถนอมมากเกินไป และลักษณะปล่อยปละละเลย ตามลำดับ
3. องค์ประกอบของความพร้อมทางสติปัญญาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ องค์ประกอบการนับและรู้ค่าจำนวน รองลงมาได้แก่ การฟังเรื่อง ความรู้พื้นฐานทั่วไป การจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเสียง การเปรียบเทียบ การจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของภาพ-สัญลักษณ์ การปฏิบัติตามคำสั่ง ส่วนองค์ประกอบการจัดลำดับเหตุการณ์และการจัดประเภท มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากันโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด
4. ความพร้อมทางสติปัญญาของนักเรียนทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยปานกลาง เมื่อแยกตามกลุ่มลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูลักษณะใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ลักษณะใช้อำนาจบังคับ ลักษณะทะนุถนอมมากเกินไปและลักษณะปล่อยปละละเลย ตามลำดับ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู กับความพร้อมทางสติปัญญา พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมทางสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 คือ การอบรมเลี้ยงดูลักษณะใช้เหตุผล ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพร้อมทางสติปัญญา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูลักษณะใช้อำนาจบังคับ ($r = -.19$) ลักษณะทะนุถนอมมากเกินไป ($r = -.29$) และลักษณะปล่อยปละละเลย ($r = -.56$)
6. ความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความสำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อความพร้อมในการเรียน กับความพร้อมทางสติปัญญา พบว่า มีความสัมพันธ์กันสูงมากในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เมื่อแยกตามกลุ่มลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ปรากฏว่า การให้ความสำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อความพร้อมในการเรียน ทุกกลุ่มการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ทางบวก โดยมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง 0.49-0.82

Thesis Title : Relationship Between Child Rearing and
 Intellectual Readiness of First-Year
 Kindergartners in Amphoe Muang, Chiang Mai
Author : Miss. Pornpimol Pisuttipunpong
M.Ed : Elementary Education
Examining Committee : Assist. Prof. Prasit Malumpong Chairman
 Lecturer Paiboon U-panno Member
 Lecturer Sumalee Kumchaiskul Member

Abstract

The purposes of this study were to investigate the child rearings of the first year kindergartners and the relationship between different child rearings and the intellectual readiness of the first year kindergartners.

The subjects of this study were sixty-four sampled parents of first year kindergartners and their children who were studying in the schools under the supervision of the Bureau of Private Education in Muang District of Chiang Mai Province.

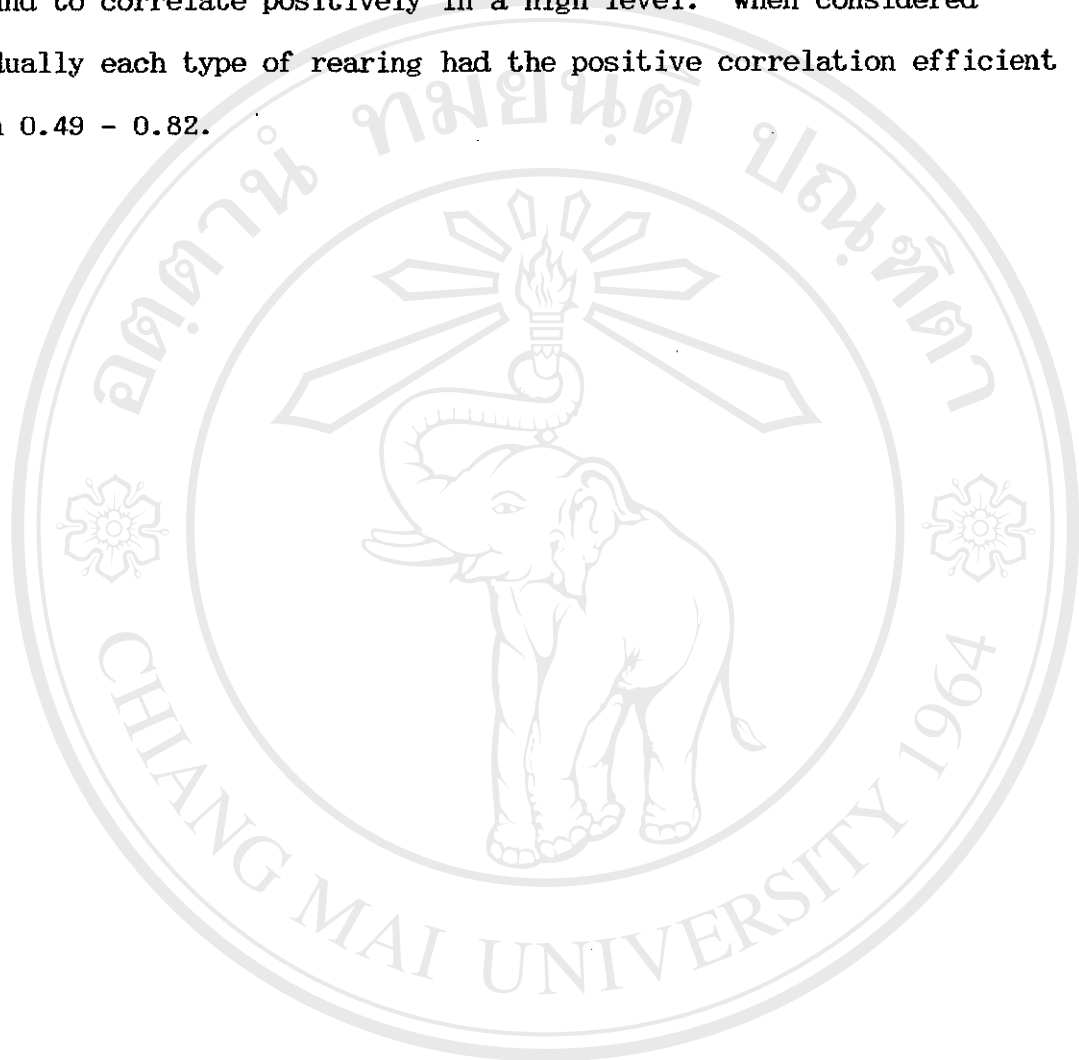
The Data-collecting instrument consisted of : 1) questionnaires concerning child-rearings. 2) questionnaires on the significance the parents have on their children's readiness to learn and 3) intellectual readiness tests. The data were analyzed by finding the arithmetic

means, the standard deviations, the percentage, Biserial correlation, and Pearson's correlation efficient.

The findings of this study were as follow ;

1. There were mainly four types of child rearing , arranged in order of preference as, Reasoning, Authoritarian, Overprotective and Uninvolved.
 2. The overall average of level of parental significance towards children's readiness to learn was medium. When considered separately the types of rearing that scored the highest average ranged as Reasoning, Authoritarian, Overprotective and Uninvolved respectively.
 3. The component of intellectual readiness that had the highest average was that of counting and recognizing the number. The others, in order of magnitude were, listening, general knowledge, auditory discriminations, comparisons, visual discriminations, following-directions, whereas the components of sequencing and classifications had the lowest mean scores.
 4. The overall intellectual readiness of the subjects was medium. When considered separately according to rearing types, Reasoning scored the highest mean, followed by Authoritarian, Overprotective and Uninvolved respectively.
 5. With regard to the relationship between child rearing and intellectual readiness, it was found that the most positive variable belonged to the Reasoning type. Whereas the rest had the negative value; Authoritarian ($r = -.19$); Overprotective ($r = -.29$) and Uninvolved ($r = -.56$)
-

6. The relationship between the significance shown by parents towards their children's readiness to learn and intellectual readiness was found to correlate positively in a high level. When considered individually each type of rearing had the positive correlation efficient between 0.49 - 0.82.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved